Dosar nr. 2-25127852-05-3r-21102025

Judecătoria Comrat, sediul Central
Judecător: Denis Guțu

Curtea de Apel Sud

D E C I Z I E
În numele Legii

21 mai 2026 municipiul Cahul

Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud,
în componența:
Președintele completului, judecător: Andrei Scripcenco,
Judecătorii: Grigori Colev, Valeri Hudoba,

a judecat, fără participarea părților, recursurile declarate de Serviciul Fiscal de Stat și de Instituția Publică „Oficiul Național al Viei și Vinului", împotriva încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central din 10 septembrie 2025, adoptată în cauza civilă, la cererea privind suspendarea actelor/acțiunilor administrative depusă în cadrul acțiunii de contencios administrativ depusă de Î.C.S. „FVD „Moldavschii Standart" S.R.L., Î.S.C. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest" către IP „Oficiul Național al Viei și Vinului", Serviciul Fiscal de Stat, Zona Antreprenoriatului Liber „Tvardița" și Direcția principală a Complexului Agroindustrial al UTA a Găgăuziei cu privire la anularea refuzului (inclusiv tacit) al IP „Oficiul Național al Viei și Vinului", al Serviciului Fiscal de Stat, al ZAL „Tvardița" și al Direcției principale a Complexului Agroindustrial al UTA Găgăuzia cu privire la obligarea emiterii unor acte administrative individuale (acțiune în obligare),-

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele de fapt.

La data de 05 septembrie 2025 Î.C.S. „FVD „Moldavschii Standart" S.R.L., Î.S.C. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest" a depus la Judecătoria Comrat o acțiune în contencios administrativ împotriva IP „Oficiul Național al Viei și Vinului", Serviciului Fiscal de Stat, Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița" și Direcției principale a Complexului Agroindustrial a UTA Găgăuzia cu privire la anularea refuzului (inclusiv tacit) al IP „Oficiul Național al Viei și Vinului", al Serviciului Fiscal de Stat, al ZEL „Tvardița" și al Direcției principale a Complexului Agroindustrial al Găgăuziei de a emite acte administrative, cu obligarea pârâților de a emite acte administrative.

Concomitent cu depunerea acțiunii în contencios administrativ, reclamanții au înaintat o cerere de suspendare a efectelor refuzului contestat al pârâților de a emite un act administrativ (refuz exprimat prin scrisorile ONVV nr. 188/03 din 18.07.2025 și nr. 220/03 din 19.08.2025, ale SFS nr. 26-12/4-11-130461 din 06.08.2025 și nr. 26-12/4-11-148109 din 02.09.2025, precum și prin refuzurile tacite asimilate ale Direcției CAI a Găgăuzia și Z.A.L. „Tvardița"), respectiv suspendarea obligației reclamanților - Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart" S.R.L. /IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L. / IDNO 1003600093017, S.R.L.

„Vinsnabtrest” / IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești definitive pe acțiunea menționată.

În motivarea cererii Î.C.S. „FVD „Moldavschii Standart” S.R.L., Î.S.C. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest” au menționat că, necesitatea adoptării acestei măsuri este determinată de protecția drepturilor și intereselor legitime ale reclamanților, de prevenirea producerii unui prejudiciu substanțial acestora, precum și de asigurarea securității (certitudinii) juridice pe perioada desfășurării procesului judiciar.

Notează că, refuzul pârâților de a emite actul administrativ privind scutirea de la plata contribuțiilor determină menținerea de facto a statutului reclamanților de plătitori ai contribuțiilor obligatorii la Fondul Viei și Vinului. Cu alte cuvinte, până la soluționarea definitivă a litigiului, reclamanții sunt considerați în mod formal de către autoritățile publice ca fiind obligați să calculeze și să achite aceste contribuții, iar în caz de neachitare, asupra sumelor respective se calculează penalități, putând fi aplicate și măsuri de executare silită. Menținerea unei asemenea situații va cauza un prejudiciu substanțial reclamanților. Astfel, în special, de către unul dintre pârâți /Oficiul Național al Viei și Vinului a fost deja impusă spre achitare o sarcină financiară semnificativă (care include contribuții pentru perioadele litigioase) față de doi reclamanți - S.R.L. „Moldavschii Standart” și S.R.L. „Zolotoi Aist”, fapt confirmat prin scrisorile anexate ale Oficiului Național al Viei și Vinului nr. 219/03 din 18.08.2025. Totodată, pot fi aplicate și măsuri de executare capabile să paralizeze activitatea economică a întreprinderilor.

Potrivit Legii nr. 57/2006 cuantumul contribuțiilor obligatorii depinde de volumele de producție/comercializare a produselor vinicole/alcoolice (de exemplu, 0,1 lei pentru fiecare litru de vin), iar penalitatea pentru întârzierea plății constituie 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, în cazul neadoptării unor măsuri pe o perioadă îndelungată, datoria potențială a reclamanților față de Fond poate crește de mai multe ori. Mai mult, organele fiscale sunt învestite cu competența de a aplica față de neplătitorii de contribuții măsuri de constrângere similare celor utilizate la recuperarea datoriilor fiscale, inclusiv încasarea forțată a mijloacelor bănești (incasso, blocarea conturilor și sechestrarea bunurilor). Pentru întreprinderile-reclamante (care desfășoară activitate în cadrul zonei economice libere), asemenea sancțiuni pot avea consecințe ireversibile, până la pierderea solvabilității și încetarea activității.

Pe de altă parte, admiterea prezentei cereri nu va leza drepturile și interesele legitime ale pârâților. Suspendarea efectelor refuzului contestat reprezintă doar un moratoriu temporar asupra executării obligației de plată litigioase. În cazul în care, în urma examinării cauzei, instanța va respinge acțiunea, contribuțiile vor putea fi achitate ulterior de către reclamanți. Astfel, interesul statului în alimentarea Fondului Viei și Vinului va fi asigurat, cu respectarea hotărârii judecătorești definitive.

Mai menționează că, instituirea măsurii asigurătorii sub forma suspendării va contribui la restabilirea certitudinii juridice pe durata procesului. În prezent, reclamanții se află într-o stare de incertitudine juridică: pe de o parte, aceștia sunt convinși de lipsa obligației de a achita contribuțiile (în temeiul legislației privind zonele economice libere), iar pe de altă parte, autoritățile competente solicită achitarea acestora.

Până la soluționarea pe fond a acestei contradicții, este oportună menținerea *status quo-ului*, prin excluderea posibilității de executare silită a obligației contestate. Această măsură va proteja drepturile reclamanților împotriva unui prejudiciu substanțial și va elimina riscul unor consecințe ireversibile până la pronunțarea hotărârii judecătorești asupra fondului litigiului.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 10 septembrie 2025 s-a admis cererea reclamanților, reprezentanților Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L. – Șoșev V., Î.C.S. FVD „Zolotîi Aist” S.R.L. – Parmacli G. și S.R.L. „Vinsnabtrest” – Pitrapov V., privind suspendarea obligației reclamanților - Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L./IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L./IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest”/IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive pe acțiunea menționată mai sus.

S-a suspendat obligația reclamanților - Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L. /IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L. / IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest” / IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive pe acțiunea înaintată de Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest” și Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L. împotriva Oficiului Național al Viei și Vinului I.P. (ONVV), Serviciului Fiscal de Stat (SFS), Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița” (ZAL „Tvardița”) și Direcției principale a Complexului Agroindustrial a UTA Găgăuzia (Direcția CAI Găgăuzia), având ca obiect:

- constatarea caracterului ilegal al refuzului (inclusiv refuzul tacit) al Oficiului Național al Viei și Vinului I.P., Serviciului Fiscal de Stat, Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița” și Direcției principale a Complexului Agroindustrial a UTA Găgăuzia de a emite actul administrativ solicitat;

- obligarea pârâților menționați să emită un act administrativ individual (acte) prin care să se constate lipsa obligației persoanelor juridice Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L./IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L./IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest”/IDNO 1004601001694 de a calcula și achita la Fondul Viei și Vinului contribuțiile obligatorii prevăzute de Legea viei și vinului nr. 57 din 10.03.2006 și de Legea nr. 157 din 20.07.2020 „Privind achitarea contribuțiilor obligatorii la Fondul Viei și Vinului și pentru modificarea Legii viei și vinului nr. 57/2006”, pentru perioada anterioară datei de 07.08.2020, precum și pentru perioada 07.08.2020 – 07.08.2030.

Solicitarea şi argumentele recurentului.

La data de 26 septembrie 2025 ***Instituția Publică „Oficiul Național al Viei și Vinului” prin intermediul directorului Ștefan Iamandi*** a depus recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Judecătoriei Comrat din 10 septembrie 2025 şi emiterea unei încheieri privind respingerea cererii de suspendare a obligațiilor de plată a contribuțiilor obligatorii la Fondul Viei și Vinului pentru reclamanții Î.C.S. FDV „Moldavschii Standart” S.R.L., Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest” ca neîntemeiată.

Consideră recurentul încheierea Judecătoriei Comrat din 10 septembrie 2025 ca neîntemeiată şi pasibilă de casare în conformitate cu prevederile art. 245^1 Cod administrativ, art. 432 Cod de procedură civilă în coroborare cu dispoziția art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă şi art. 195 Cod administrativ.

Susține recurentul că, instanța prin emiterea actului judecătoresc contestat a admis un precedent periculos şi care depășește limitele admisibile la judecarea pricinii civile. Creează o practică defectuoasă, distorsionând speța printr-o liberă interpretare a normelor de drept administrativ.

Prin încheierea atacată, instanța de fond a apreciat că sunt întrunite condițiile pentru aplicarea măsurii de suspendare prevăzute de art. 172 din Codul administrativ, acordând astfel

reclamanților *o măsură provizorie ce produce efecte similare unei amânări a obligațiilor fiscale***,** aplicând instituția suspendării în mod neindicat la caz.

Consideră această soluție neîntemeiată, nelegală şi pronunțată cu încălcarea dispozițiilor procesuale şi materiale, pentru următoarele motive de fapt şi de drept.

Reiterează că, acțiunea înaintată, este declarată de către intimați ca una de obligare a pârâților la emiterea unor acte administrative, obiectul litigiului constituind emiterea de acte administrative favorabile. Astfel, în pretențiile formulate solicită constatarea ilegalității/ anularea refuzurilor scrise ale Serviciului Fiscal de Stat şi Oficiului Național al Viei şi Vinului precum şi a refuzurilor tacite ale Administrației Zonei Antreprenorialului Liber „Tvardița" şi a Departamentul Principal al Complexului Agroindustrial UTA Găgăuzia de a emite la solicitarea intimaților un act administrativ prin care *să se constate* lipsa obligațiunii ultimilor de a calcula şi achita contribuțiile obligatorii în Fondul Viei şi Vinului în perioada de pînă la data de 07.08.2020, precum şi pentru perioada din 07.08.2020 pînă la 07.08.2030. La fel, se solicită în cererea de judecată obligarea pârâților să emită un act administrativ prin care să constate lipsa obligațiunii reclamanților să calculeze şi să achite contribuții obligatorii în Fondul Viei şi Vinului pentru perioada de pînă la data de 07.08.2020, precum şi pentru perioada din 07.08.2020 pînă la 07.08.2030.

Ţinînd cont de caracterul şi obiectul litigiului, consideră că instanța a aplicat în mod neindicat şi eronat speței reținute spre judecare, în calitate de măsură asiguratorie, suspendarea obligației de plată de către intimații - reclamanți a contribuțiilor obligatorii la Fondul Viei şi Vinului în conformitate cu art. 172-214 Cod administrativ. Pentru clarificare, învederează că instanța este în drept să aplice măsura procesuală asiguratorie în condițiile art. 172 alin. (2) Cod administrativ în cazul în cazul în care există: - suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; și - pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, notează că, *pârâții nu au emis nici un act administrativ defavorabil care să genereze vătămarea de drepturi ale reclamanților, precum pretinsele acte administrative contestate în principiu nu obligă reclamanții să execute careva acțiuni. Or, refuzul de a emite un act nu produce prin sine efecte executorii, nu impune obligații şi nu poate fi suspendat, ci doar anulat în caz de nelegalitate, printr-o hotărâre definitivă. Suspendarea a ceea ce, în esență, este un refuz, reprezintă o aplicare eronată a instituției suspendării, lipsită de obiect juridic. Astfel, instanța a extins în mod nepermis sfera de aplicare a art. 172 Cod administrativ, pronunțând o măsură care nu are temei legal***.**

Consideră că, instanța depășind limitele acțiunilor sale procesuale, sub pretextul aplicării suspendării actului administrativ, a decis în mod arbitrar suspendarea angajamentului reclamanților de a achita plățile obligatorii sub formă de contribuții în Fondul Viei şi Vinului pe durata examinării cauzei în fond.

În cele din urmă conchide, că în cazul în care obiectul litigiului constituie obligarea la emiterea unui act administrativ, *măsura asiguratorie* în condițiile prevederilor art. 214 Cod administrativ *nu poate fi aplicată, de drept***.**

Pretențiile formulate în partea ce ține de anularea refuzurilor nu corelează cu obiectul acțiunii, instanța ignorând această circumstanță a admis suspendarea răspunsurilor nefavorabile (refuzurilor) asimilându-le în mod eronat la valoarea unui act administrativ susceptibil de suspendare.

Totodată, indică că, o astfel de abordare vine în contradicție cu *noțiunea de act administrativ* definită în art. 10 din Cod administrativ stabilește că, „*actul administrativ*

individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea modificarea şi stingerea raporturilor juridice de drept public".

La fel, Rezoluția nr.(77) 31 cu privire la protecția individului în raport cu actele adoptate de autoritățile administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28.09.1977 stabilește că, *termenul de act administrativ reprezintă orice măsură individuală sau decizie luată de o autoritate publică, care afectează în mod direct drepturile şi libertăţile persoanelor*. Astfel, în sensul Rezoluției actul adoptat ca rezultat al disproporționalității puterilor (putere care acordă autorităților publice gradul de libertate asupra adoptării deciziilor sau întreprinderii măsurilor în privința persoanelor) şi obligarea celor din urmă să execute necondiționat decizia autorității publice sau să se conformeze măsurilor aplicate împotriva lor, poate constitui obiectul controlului legalității.

Intimații reclamanți nu au probat, iar instanța de fond nu a stabilit faptul că „scrisorile" supuse suspendării conțin elementele definitorii ale unui act administrativ, sunt executorii şi nemijlocit produc efecte juridice, care pot afecta drepturile şi interesele legitime ale intimaților.

În temeiul celor enunțate, consideră că scrisorile SFS şi ONVV, precum si neacordarea răspunsului din partea şi AZAL „Tvardita" şi DPCA UTA Găgăuzia nu întrunesc condițiile stabilite atît de cadrul normativ naţional, cît si de actele internaționale, pentru a fi asimilat statutului de „act administrativ".

Mai mult, atenționează asupra faptului că, potrivit art. 32^1 alin. (4) lit. i) din Legea viei şi vinului nr. 57 din 10.03.2006 atribuțiile funcționale ale IP Oficiului Național al Viei şi Vinului se limitează doar la evidența contribuabililor, contribuțiilor obligatorii în Fondul Viei şi Vinului, fără atribuții de autoritate cu drept de verificare, control, stabilire a cuantumului contribuțiilor care urmează să fie achitate în Fondul Viei şi Vinului. Or, emiterea de către IP „Oficiul Național al Viei și Vinului" a unui astfel de act administrativ individual ar depăși atribuțiile statutare.

Mai mult, susține recurentul că, având în vedere faptul că obiectul acțiunii reprezintă obligarea la emiterea unui act administrativ care depășește limitele competenței funcționale stabilite prin legea cadru ce reglementează activitatea IP ONVV, consideră că, acțiunea reclamanților nu întrunește condiția de admisibilitate ale pretențiilor înaintate în lipsa dreptului vătămat în condițiile art. 17 al Codului administrativ, or IP ONVV la etapa admisibilității cererii, în condițiile art. 207 Cod administrativ urma a fi constatată de către instanță, ca fiind atrasă în proces în calitate de „*pârât necorespunzător*". Respectiv instanța a reținut în mod eronat atragerea ONVV în cererea de suspendare ale actelor administrative indicate în solicitare.

Totodată, face trimitere recurentul la lipsa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Consideră că, instanța nu a apreciat în mod elocvent dacă cererea intimaților privind aplicarea măsurii asigurătorii poate fi validată prin prisma condițiilor stabilite la art.172 Cod administrativ.

Raționamentul stabilit în dispoziția art. 172 Cod administrativ admite asigurarea acțiunii prin suspendarea actului contestat doar în cazul în care prin efectul său acesta ar produce o situație ireversibilă, făcând imposibilă executarea eventualei hotărâri şi doar în cazuri temeinic justificate.

Constată neîntemeiată admiterea cererii de suspendare ale actelor administrative în temeiul art. 214 Cod administrativ, întrucât intimații nu au depus niciun act doveditor din care să rezulte că scrisorile SFS şi neacordarea răspunsului ONVV le-ar produce o pagubă, ar afecta bunul mers al activităților sale sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Susține că, suspendarea actului administrativ poate fi dispusă de instanța de judecată doar în cazul în care sunt întrunite condițiile din art. 172 Cod administrativ.

Constată recurentul lipsa unor elemente care să genereze, în mod clar şi fără a depăși limitele fondului cauzei, suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea pretinsului act administrativ contestat. Aceste suspiciuni pot fi clarificate doar printr-o examinare de fond a cererii privind anularea actului administrativ în cauză.

Suplimentar, recurentul indică că, cauzele invocate de intimați nu sunt concludente şi prin urmare nu puteau fi reținute de instanță, iar argumentele cu privire la nelegalitatea şi netemeinicia refuzului de a constata lipsa obligațiunilor fiscale faţă de Fondul Viei şi Vinului nu sunt valabile şi nu justifică măsura suspendării, coroborînd aceste susțineri cu materialul probator administrat în cauză.

În lipsa unor probe din care să rezulte temeinicia susținerilor reclamantului referitoare la existența cazului temeinic justificat şi la prevenirea unei pagube iminente, instanța de fond nu putea să admită cererea şi să dispună suspendarea executări actului administrativ. Prin suspendarea refuzurilor de a recunoaște lipsa obligațiunilor fiscale la FVV, instanța a fost determinată să se expună indirect şi asupra fondului cauzei, fapt care poate duce la prejudicierea interesului public şi afectarea actului de justiţie în principiu.

Astfel, la această etapă a procesului, din cererea înaintată nu reies niciunul dintre temeiurile prevăzute în art. 172 alin. (2) din Codul administrative, or plata contribuţiilor obligatorii în Fondul Viei şi Vinului nu constituie un prejudiciu ireparabil, întrucât, în eventualitatea admiterii acțiunii, reclamanții ar putea solicita restituirea sumelor achitate conform procedurilor prevăzute de Codul fiscal.

Totuși, instanța a ignorat această realitate, substituindu-se legiuitorului și acordând de facto o facilitate temporară în materia contribuțiilor obligatorii fără bază legală, ceea ce reprezintă o ingerință gravă în mecanismul colectării contribuțiilor publice.

Cu referire la dispoziția art. 13 din Legea nr. 440 din 27.07.2001 cu privire la zonele economice libere, raportată la prevederile cu art. 32^3 alin.(3) al Legii nr. 57 din 10.03.2006, relevăm că în condiţiile în care două acte normative cu aceiaşi forţă juridică promovează soluţii diferite, potrivit art. 7 alin.(3) al Legii privind actele normative a indicat recurentul că, se aplică prevederile ultimului act normativ adoptat.

Subsidiar, recurentul indică că, instanța de fond a depășit limitele investirii prin aceea că a suspendat obligațiile de plată ale intimaților reclamanți, deși obiectul acțiunii vizează doar constatarea și obligarea la emiterea unor acte administrative.

Niciunul dintre capetele de cerere nu vizează suspendarea plății contribuțiilor, iar admiterea unei asemenea măsuri excede cadrul procesual fixat de reclamanți. Aceasta echivalează cu pronunțarea unei soluții pe fondul cauzei sub forma unei măsuri provizorii, încălcând principiul separării fazei de fond de faza măsurilor asigurătorii.

De asemenea susține că, admiterea unei astfel de măsuri creează un precedent periculos şi o practică defectuoasă, prin care orice agent economic ar putea obține, pe cale provizorie, suspendarea obligațiilor contributive în lipsa unui act executoriu. Aceasta afectează grav interesul public, subminează colectarea subvențiilor în Fondul Viei şi Vinului şi generează un dezechilibru între drepturile contribuabililor şi necesitatea finanțării programelor naționale de dezvoltare a sectorului vitivinicol.

În drept recursul mai este întemeiat şi pe prevederile art.241 alin. (1), 242, 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ.

De asemenea, la data de 25 septembrie 2025, ***Serviciul fiscal de Stat prin intermediul directoarei Olga Golban*** a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central din 10.09.2025 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea depusă de Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L., Î.C.S. FDV „Moldavschii Standart" S.R.L., și S.R.L. „Vinsnabtrest" cu privire la suspendarea obligației reclamanților de a achita contribuții obligatorii la Fondul viei și vinului până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive.

În augmentarea recursului s-a indicat că, analizând argumentele instanței de fond, Serviciul Fiscal de Stat consideră că încheierea emisă este neîntemeiată, ilegală şi urmează a fi casată din următoarele considerente.

Notează recurentul că, instanța de judecată la dispunerea suspendării obligației reclamanților de a achita contribuții obligatorii la Fondul viei şi vinului, care este reglementată prin lege ordinară nr. 57/2006, în primul rând, urmează să constate existența temeiurilor necesare a fi întrunite, precum şi să verifice existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, prin executarea în continuare a obligației prevăzute expres de lege. Or, prin încheierea de suspendare emisă, judecătorul a dat apreciere anticipată legalității acțiunii înaintate de reclamanți.

Făcând trimitere la prevederile art. 32^3 alin. (4), (4^2), (6)-(7) din Legea viei şi vinului nr. 57/2006, susține că, obligativitatea de plată a contribuţiei se răsfrânge asupra tuturor subiecţilor contributori la Fond rezidenți în Republica Moldova şi intervine la data eliberării facturii fiscale, a bonului de plată fiscal sau la data depunerii declarației de export. Contribuţia se achită pentru produsele ce constituie obiecte ale impunerii conform alin.(4^2), comercializate pe piaţa internă în scop de consum uman direct sau livrate la export. Plata contribuţiei prevăzute la alin.(5) lit.b) se efectuează de către exportator.

Subiecții contributori la Fond calculează de sine stătător sumele contribuţiilor datorate şi prezintă la Serviciul Fiscal de Stat darea de seamă privind calculul contribuțiilor conform unui formular tipizat, aprobat de Serviciul Fiscal de Stat. Declararea și achitarea contribuțiilor obligatorii se efectuează până în data de 25 a lunii următoare trimestrului de raportare. Serviciul Fiscal de Stat ține evidența contribuțiilor conform art.190 alin.(4) din Codul fiscal nr.1 163/1997.

Totodată, la depunerea cererii de suspendare, intimații aveau obligația să probeze existența temeiurilor de suspendare: suspiciuni serioase de legalitate şi/sau pericolul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile.

Prima instanță a concluzionat eronat asupra existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin achitarea contribuțiilor obligatorii la Fondul viei şi vinului, ori, pentru a fi dispusă suspendarea executării obligației prevăzute expres de lege, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unei pagube iminente ireparabile.

Menționează că, prevenirea unei pagube iminente presupune prevenirea unui prejudiciu material viitor şi previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărîrii, nu ar putea fi îndeplinit. *În acest sens nu pot califica drept întemeiat argumentul intimaților desprins din cererea de suspendare referitor la faptul că menținerea statutului plătitorului de contribuții obligatorii la Fondul viei şi vinului să-i oblige să achite contribuții la Fondul viei şi vinului, fapt ce poate să suspende activitatea întreprinderilor.*

Indică recurentul că, în conformitate cu prevederile art. 32^3 alin. (8) din Legea nr.57/2006, suma contribuțiilor plătite se include în componența cheltuielilor care vor fi deduse, iar, la determinarea venitului impozabil, intimații sunt în drept să deducă din venitul brut

contribuțiile plătite în Fondul viei şi vinului. *Astfel, contribuțiile plătite la fondul viei şi vinului sunt cheltuieli deductibile***.**

Serviciul Fiscal de Stat consideră că, prin încheierea contestată nu este îndeplinită cerința de existență a pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea obligației de a calcula şi de a achita contribuții obligatorii la Fondul viei şi vinului, întrucât paguba iminentă nu se prezumă, ci trebuie dovedită de solicitanți, prin probe concludente.

Reţine recurentul că, prin încheierea contestată instanţa de judecată a încălcat și drepturile altor agenţi economici care sunt subiecţii contributori la Fond şi sunt implicate în activitatea de producere, prelucrare şi comercializare a viei şi vinului, precum şi a altor produse pe bază de must şi vin, a produselor vitivinicole aromatizate, a produselor secundare vinicole şi a produselor obţinute prin valorificarea produselor secundare vinicole.

Astfel, pentru a fi emisă încheierea cu privire la asigurarea acţiunii, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia pretenţiei revendicate, precum şi faptul că emiterea acesteia are drept scop prevenirea unui prejudiciu grav şi ireparabil.

Susține Serviciul Fiscal de Stat că, reclamanții se rezumă la simple ipoteze viitoare, fără a proba iminența unei pagube materiale greu sau imposibil de înlăturat ulterior, în cazul în care în final actul ar fi emis, astfel încât să se circumscrie caracterului de excepție al suspendării executării obligației, conform fizionomiei pe care legea o conferă acestei instituții.

Serviciul Fiscal de Stat precizează că prin cererea de asigurare a acțiunii, nu s-a justificat existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, care trebuie să fie indicate şi probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşa dar, cert fiind instituită obligaţia probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana care se pretinde a fi lezată şi care solicită asigurarea acţiunii prin obligarea recurentului să nu efectueze careva acţiuni în privinţa intimaţilor.

În vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate şi probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligaţia probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana care se pretinde a fi lezată şi care solicită suspendarea executării actului administrativ.

Astfel, urmează de menționat că pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate şi din oficiu a actului administrativ prin suspendarea acestuia, instanță nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

Serviciul Fiscal de Stat consideră că această cerinţă nu este îndeplinită, întrucât paguba iminentă nu se prezumă, ci trebuie dovedită de solicitant, prin probe concludente. De altfel, în acţiunea înaintată autorul acesteia, nici nu aduce argumente în favoarea necesităţii instituirii măsurilor de asigurare, cerinţele fiind limitate la cerinţa de aplicare fără a invoca necesitatea/scopul/pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile. Prevenirea unei pagube iminente, presupune prevenirea unui prejudiciu material viitor şi previzibil (nu prezumat, declarativ), care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Reieşind din cele expuse supra, Serviciul Fiscal de Stat consideră că intimații nu şi-au motivat solicitarea, nu a identificat şi justificat suficient de clar şi efectiv acele circumstanţe care ar impune necesitatea instituirii garanţiei de asigurare.

Procedura de notificare a părților legal executată.

Participanții au fost notificați despre data examinării recursului şi le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței şi pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit, nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea şi temeinicia încheierii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

La data de 12 decembrie 2025 intimatul ***Direcția principală a Complexului Agroindustrial al Găgăuziei*** a prezentat ***referință*** atât împotriva recursului declarat de către Serviciul Fiscal de Stat cât și împotriva recursului declarat de IP „Oficiul Național al Viei și Vinului" solicitând respingerea recursurilor și menținerea încheierii instanței de fond și să mențină măsura de suspendare până la soluționarea definitivă a cauzei având în vedere riscul prejudiciului ireparabil și practica judiciară obligatorie.

În argumentarea referințelor s-a invocat că, instanța a stabilit corect existența suspiciunilor serioase privind nelegalitatea refuzului, a stabilit riscul real al prejudiciului ireparabil, a aplicat corect art. 172 și 214 din Codul administrativ, a ținut cont de garanțiile de stat și de practica judiciară relevantă.

La data de 15 decembrie 2025 intimații ***Î.C.S. „FVD „Moldavschii Standart" S.R.L., Î.S.C. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest"*** au prezentat ***referință*** solicitând respingerea recursurilor și menținerea încheierii instanței de fond. De asemenea și avocatul Oleg Gorlenco la 20.01.2026 a depus o referință împotriva încheierii primei instanțe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recursuri, Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud conclude asupra necesității admiterii recursurilor, anulării integrale a încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central din 10 septembrie 2025, şi adoptării unei noi încheieri de respingere ca neîntemeiată a cererii înaintate de Î.C.S. „FVD „Moldavschii Standart" S.R.L., Î.S.C. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest" cu privire la suspendarea executării refuzului al Serviciului Fiscal de Stat (răspunsurile nr. 26-12/4-11-130461 din 06.08.2025 și nr. 26-12/4-11-148109 din 02.09.2025) ale I.P. „Oficiul Național al Viei și Vinului" (răspunsurile nr. 188/03 din 18.07.2025 și nr. 220/03 din 19.08.2025), refuzurilor tacite ale Administrației Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița" și al Direcției principale a Complexului Agroindustrial al UTA Găgăuzia privind emiterea actului administrativ, adică suspendarea obligației reclamanților - Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart" S.R.L./IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L./IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest"/IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești definitive.

Potrivit art. 195 Cod administrativ, „*Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171*.".

Conform art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *„recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor",* iar potrivit art.243 alin.(2) Cod administrativ, *"instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces".*

Conform art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, *„instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema în fond",* iar potrivit art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, *„examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii:* … c) *anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere”.*

Potrivit art. 241 alin. (1) Cod administrativ, *„încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi",* iar în conformitate cu art. 214 alin. (4) Cod administrativ, *„instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces".*

Conform art. 242 Cod administrativ, *„recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic”.*

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art. 236 Cod administrativ, sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanţelor de fond.

Astfel, din actele cauzei rezultă că, încheierea judecătoriei Comrat, sediul Central a fost emisă la 10 septembrie 2025, fiind expediată participanților la proces la 15.09.2025 prin intermediul Oficiului Poștal, fără dovada recepționării corespondenței, iar cererea de recurs Serviciul Fiscal de Stat și de Instituția Publică „Oficiul Național al Viei și Vinului” au depus-o la data de 25 septembrie 2025, deci Completul de judecată consideră că recursul a fost declarat în termenul legal prevăzut de art. 242 Cod Administrativ - 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești. Recursurile depuse conțin motivarea temeiurilor de fapt şi de drept considerate de recurenți pertinente.

În condițiile descrise, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 Cod administrativ, Completul de judecată concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursurilor în cauză, motiv din care acestea urmează a fi judecate în fond.

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ, „*în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept”.*

Conform art. 219 alin. (1) Cod administrativ, *„instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți”.*

Din materialele cauzei se desprinde, că la data de 05 septembrie 2025 reclamanții Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest” și Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L. au depus, în instanța de contencios administrativ, acțiune împotriva Instituției Publice „Oficiul Național al Viei și Vinului” (ONVV), Serviciului Fiscal de Stat (SFS), Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița” (ZAL „Tvardița”) și Direcției principale a Complexului Agroindustrial al UTA Găgăuzia (Direcția CAI Găgăuzia) prin care s-a solicitat:

- constatarea caracterului ilegal al refuzului (inclusiv refuzul tacit) al I.P. „Oficiul Național al Viei și Vinului”, al Serviciului Fiscal de Stat, al Zonei Antreprenoriatului Liber

„Tvardița” și al Direcției principale a Complexului Agroindustrial a UTA Găgăuzia de a emite actul administrativ solicitat;

- obligarea pârâților menționați să emită un act administrativ individual (acte) prin care să se constate lipsa obligației persoanelor juridice Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L. /IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L. /IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest” / IDNO 1004601001694 de a calcula și achita la Fondul Viei și Vinului contribuțiile obligatorii prevăzute de Legea viei și vinului nr. 57 din 10.03.2006 și de Legea nr. 157 din 20.07.2020 „Privind achitarea contribuțiilor obligatorii la Fondul Viei și Vinului și pentru modificarea Legii viei și vinului nr. 57/2006”, pentru perioada anterioară datei de 07.08.2020, precum și pentru perioada 07.08.2020 – 07.08.2030.

În speță, reclamanții Î.C.S. „FVD „Moldavschii Standart” S.R.L., Î.S.C. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest” concomitent cu acţiunea în contencios administrativ au depus cerere privind suspendarea executării refuzului al Serviciului Fiscal de Stat (răspunsurile nr. 26-12/4-11-130461 din 06.08.2025 și nr. 26-12/4-11-148109 din 02.09.2025) ale I.P. „Oficiul Național al Viei și Vinului” (răspunsurile nr. 188/03 din 18.07.2025 și nr. 220/03 din 19.08.2025), refuzurilor tacite ale Administrației Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița” și al Direcției principale a Complexului Agroindustrial al UTA Găgăuzia privind emiterea actului administrativ, adică suspendarea obligației reclamanților - Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L. /IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L. /IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest” /IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești definitive.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat sediul Central din 10 septembrie 2025 s-a admis cererea respectivă.

Completul de judecată conchide că încheierea instanței de fond prin care s-a dispus suspendarea executării actului administrativ individual, este neîntemeiată.

Instanța de fond în mod eronat a dat apreciere materialelor dosarului cu referire la examinarea cererii de suspendare, normele de drept aplicate au fost interpretate eronat, şi drept urmare, eronat s-a ajuns la concluzia de admitere a cererii de suspendare a actelor administrative contestate.

Conform art. 214 alin. (1), (2), (3) Cod administrativ, *„(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). (2) Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). (3) Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.”.*

În interpretarea corectă a normei enunţate, instanţa de recurs reţine că, prin reglementările art. 214 Cod administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat. Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic administrativ. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită.

La art. 172 Cod administrativ sunt înserate motivele suspendării executării actului administrativ individual: *(1) Daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile. (2) Motivele suspendării sînt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. (3) Suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se decide de autoritatea publică competentă pentru soluționarea cererii prealabile. Decizia cu privire la suspendarea executării se ia în termen de 5 zile lucrătoare din momentul înregistrării, daca legea nu prevede altfel.”*.

În acest sens, Completul de judecată reţine că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri legale, necesare a fi întrunite.

La rândul său, atât cazul existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate şi argumentate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşa dar cert fiind instituită obligaţia probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

În corespundere cu art. 11 Cod administrativ, *„actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat”.*

Suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi admisă *dacă sunt întrunite una din condițiile* specificate la art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Verificând întrunirea condițiilor legale pentru aplicarea suspendării executării, instanța de fond eronat a statuat că prin refuzul pârâților de a emite actul administrativ de scutire de la plata contribuțiilor, contestat de reclamanți prin acțiunea în contencios administrativ depusă în instanță, se creează **riscul producerii unui prejudiciu ireparabil** drepturilor și intereselor legitime ale reclamanților Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L., S.R.L. „Vinsnastrest” și Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L. și eronat a reținut că, pentru a evita producerea unui prejudiciu ireparabil prin executarea în continuare a actului administrativ menționat, instanța a ajuns la concluzia să suspende obligația reclamanților - Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L./IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L./IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest”/IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești definitive pe cauza menționată.

Completul de judecată reține, că asigurarea acțiunii este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri. Astfel, la soluționarea chestiunii privind suspendarea actului administrativ, instanţa de judecată ia în considerare toţi factorii şi interesele relevante şi dispune suspendarea actului administrativ, numai dacă constată că actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil, *sau* dacă există temeiuri vădite privind ilegalitatea actului.

Este necesar de notat, că suspendarea actului administrativ constituie o formă a asigurării acțiunii, instituție procesuală care prevede un şir de măsuri ce garantează posibilitatea realizării pretențiilor acțiunii în cazul satisfacerii acesteia, fiind un mijloc eficient de protecție *a drepturilor subiective* ale participanților la proces. În această ordine de idei, se observă că

instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual doar în cazul întrunirii uneia din condițiile menționate la art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În speță, reclamanților Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart" S.R.L., S.R.L. „Vinsnastrest" și Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L. au solicitat suspendarea obligațiilor reclamanților Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart" S.R.L. /IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L. /IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest" /IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești definitive, fără a indica și a proba existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, și că actul respectiv ar putea cauza un prejudiciu ireparabil pentru apărarea drepturilor sale.

Analizând obiectul acțiunii în raport cu temeiurile suspendării executării actului administrativ individual, Completul de judecată consideră că, la caz nu s-a constatat că actul respectiv este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil, și că ar exista temeiuri vădite privind ilegalitatea actului administrativ individual.

Sub acest aspect, Completul de judecată concluzionează că reclamanții Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart" S.R.L., S.R.L. „Vinsnastrest" și Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L. nu au argumentat existența pericolului eminent de producere a unor prejudicii ireparabile, invocându-se de reclamanți doar că, refuzul pârâților de a emite actul administrativ determină menținerea de facto a statutului reclamanților de plătitori ai contribuțiilor obligatorii la Fondul Viei și Vinului, având obligația de a achita contribuțiile, iar în caz de neachitare, asupra sumelor respective se calculează penalități, putând fi aplicate și măsuri de executare silită, cât și pot fi aplicate și măsuri de executare capabile să paralizeze activitatea economică a întreprinderilor.

În acest sens, reclamanții trebuie să justifice pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare anume a actului contestat, *prin analize concrete, probe exhaustive*, din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Sub acest aspect, Completul de judecată concluzionează că în prezentul litigiu nu a fost probată existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, or plata contribuțiilor obligatorii în Fondul Viei şi Vinului nu constituie un prejudiciu ireparabil, întrucât, în eventualitatea admiterii acțiunii, reclamanții ar putea solicita restituirea sumelor achitate.

Astfel se deduce, că reclamanții nu au invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar condițiile indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente.

Soluția primei instanțe se prezintă a fi în discordanță cu starea de fapt și cu prevederile legale ce guvernează instituția suspendării executării actelor, iar pentru a înlătura deficiența admisă, încheierea primei instanțe urmează a fi anulată integral, cu adoptarea unei noi încheieri de respingere a cererii reclamanților Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart" S.R.L., S.R.L. „Vinsnastrest" și Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist" S.R.L. privind suspendarea executării refuzului al Serviciului Fiscal de Stat (răspunsurile nr. 26-12/4-11-130461 din 06.08.2025 și nr. 26-12/4-11-148109 din 02.09.2025) ale I.P. „Oficiul Național al Viei și Vinului" (răspunsurile nr.188/03 din 18.07.2025 și nr. 220/03 din 19.08.2025), refuzurilor tacite ale Administrației Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița" și al Direcției principale a Complexului Agroindustrial al

UTA Găgăuzia privind emiterea actului administrativ, adică suspendarea obligației reclamanților - Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L. /IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L. /IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest” /IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești definitive.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art. 214, 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, Completul de judecată, –

D E C I D E:

Se admit recursurile declarate de Serviciul Fiscal de Stat și de Instituția Publică „Oficiul Național al Viei și Vinului”.

Se anulează integral încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 10 septembrie 2025, prin care s-a admis cererea formulată de Î.C.S. „FVD „Moldavschii Standart” S.R.L., Î.S.C. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest” privind suspendarea executării refuzului al Serviciului Fiscal de Stat (răspunsurile nr. 26-12/4-11-130461 din 06.08.2025 și nr. 26-12/4-11-148109 din 02.09.2025) ale I.P. „Oficiul Național al Viei și Vinului” (răspunsurile nr. 188/03 din 18.07.2025 și nr. 220/03 din 19.08.2025), refuzurilor tacite ale Administrației Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița” și al Direcției principale a Complexului Agroindustrial al UTA Găgăuzia privind emiterea actului administrativ, adică suspendarea obligației reclamanților - Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L. /IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L. /IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest” /IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești definitive.

Se adoptă o nouă încheiere, după cum urmează.

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea reclamanților Î.C.S. „FVD „Moldavschii Standart” S.R.L., Î.S.C. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L., S.R.L. „Vinsnabtrest” cu privire la suspendarea executării refuzului al Serviciului Fiscal de Stat (răspunsurile nr. 26-12/4-11-130461 din 06.08.2025 și nr. 26-12/4-11-148109 din 02.09.2025) ale I.P. „Oficiul Național al Viei și Vinului” (răspunsurile nr. 188/03 din 18.07.2025 și nr. 220/03 din 19.08.2025), refuzurilor tacite ale Administrației Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița” și al Direcției principale a Complexului Agroindustrial al UTA Găgăuzia privind emiterea actului administrativ, adică suspendarea obligației reclamanților - Î.C.S. FVD „Moldavschii Standart” S.R.L. /IDNO 1003600015769, Î.C.S. FVD „Zolotoi Aist” S.R.L. /IDNO 1003600093017, S.R.L. „Vinsnabtrest” /IDNO 1004601001694 - de a achita contribuțiile obligatorii la Fondul Viei și Vinului, până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești definitive.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecător Andrei Scripcenco

Judecătorii Grigori Colev

Valeri Hudoba